

I. Disposicions generals

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

18967 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República Hel·lènica per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Madrid el 4 de desembre de 2000. («BOE» 236, de 2-10-2002.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA HEL·LÈNICA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN I PREVENIR L'EVASIÓN FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República Hel·lènica, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat el següent:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

ARTICLE 1

Persones compreses

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o d'ambdós estats contractants.

ARTICLE 2

Impostos compresos

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cada un dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

a) En el cas de la República Hel·lènica:

i. L'impost sobre la renda i sobre el patrimoni de les persones físiques.

ii. L'impost sobre la renda i sobre el patrimoni de les societats.

(Denominats en endavant «impost hel·lènic».)

b) En el cas d'Espanya:

i. L'impost sobre la renda de les persones físiques.

ii. L'impost sobre societats.

iii. L'impost sobre la renda de no residents.

iv. L'impost sobre el patrimoni, i

v. Els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni.

(Denominats en endavant «impost espanyol».)

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin posteriorment a la signatura del Conveni i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions que s'hagin introduït en les seves respectives legislacions fiscals.

CAPÍTOL II

Definicions

ARTICLE 3

Definicions generals

1. Als efectes d'aquest Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) Les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen la República Hel·lènica o Espanya, segons el context.

b) El terme «República Hel·lènica» comprèn el territori de la República Hel·lènica i la part del fons marí i el seu subsòl sota la mar Mediterrània, sobre el qual la República Hel·lènica tingui drets de sobirania d'acord amb el dret internacional per a l'exploració i l'extracció o l'explotació dels recursos naturals de les zones esmentades.

c) El terme «Espanya» significa l'Estat espanyol, i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori de l'Estat espanyol, incloent-hi les àrees exteriors al seu mar territorial, en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, l'Estat espanyol exerceixi o pugui exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals.

d) El terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones.

e) El terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius.

f) Les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant.

g) El terme «nacional» significa:

i. Una persona física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

ii. Una persona jurídica, societat de persones («partnership») o associació constituïda de conformitat amb la legislació vigent en un Estat contractant.

h) L'expressió «trànsit internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell o una aeronau, llevat que el vaixell o l'aeronau s'explotin únicament entre punts situats en un dels estats contractants.

i) L'expressió «autoritat competent» significa:

i. A la República Hel·lènica, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat.

ii. A Espanya, el ministre d'Economia i Hisenda o el seu representant autoritzat.

2. Per a l'aplicació d'aquest Conveni per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió no definida té, llevat que del context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

ARTICLE 4

Resident

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, hi estigui subjecta a imposició per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, incloent-hi també aquest Estat i les seves subdivisions polítiques o entitats locals. Aquesta expressió no inclou, tanmateix, les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades a l'Estat esmentat, o pel patrimoni situat en aquest Estat.

2. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona física sigui resident d'ambdós estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) Aquesta persona és considerada resident de l'Estat on tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició en ambdós estats, es considera resident de l'Estat amb què mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals).

b) Si no es pot determinar l'Estat en què l'esmentada persona té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident de l'Estat on viu habitualment.

c) Si viu habitualment en ambdós estats, o no ho fa en cap d'aquests es considera resident de l'Estat de què sigui nacional.

d) Si és nacional d'ambdós estats, o no ho és de cap d'aquests, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no és una persona física sigui resident d'ambdós estats contractants, es considera resident de l'Estat contractant en què tingui la seva seu de direcció efectiva.

ARTICLE 5

Establiment permanent

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mit-

jançant el qual una empresa du a terme tota o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

a) Les seus de direcció.

b) Les sucursals.

c) Les oficines.

d) Les fàbriques.

e) Els tallers, i

f) Les mines, els pous de petroli o de gas, les pedres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. Una obra de construcció, instal·lació o muntatge només constitueix establiment permanent si la seva durada passa de nou mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) La utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa.

b) El manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les.

c) El manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat que siguin transformades per una altra empresa.

d) El manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa.

e) El manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori.

f) El manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades als subapartats a) a e), a condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual és aplicable l'apartat 7, actui per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders que la facin per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de les activitats que aquesta persona realitzi per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que esmenta l'apartat 4 i que, si haguessin estat fetes per mitjà d'un lloc fix de negocis, no haurien determinat la consideració de l'esmentat lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article i el que disposa l'article 14, quan una persona resident d'un Estat contractant desenvolupa activitats relacionades amb la prospecció, l'explotació, l'extracció o l'explotació de recursos naturals situats en l'altre Estat contractant, es considera que desenvolupa una activitat econòmica en relació amb aquestes activitats en aquest altre Estat contractant a través d'un establiment permanent o base fixa situat en aquest altre Estat, llevat que aquestes activitats es desenvolupin en un període o períodes que, en conjunt, no passin de seixanta dies en un període de dotze mesos. Això no obstant, als efectes d'aquest apartat:

a) Quan una empresa que desenvolupa activitats en l'altre Estat està relacionada amb una altra empresa i aquesta altra empresa continua, com a part del mateix projecte, amb les mateixes activitats que desenvolupava o continua desenvolupant l'empresa esmentada en pri-

mer lloc, i les activitats desenvolupades per ambdues empreses excedeixen, en conjunt, un període de seixanta dies, llavors es considera que cada una de les empreses ha desenvolupat la seva activitat per un període superior a seixanta dies en qualsevol període de dotze mesos.

b) Es considera que dues empreses estan relacionades si una d'elles està controlada directament o indirectament per l'altra, o ambdues estan controlades directament o indirectament per una tercera persona.

7. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet que exerceix les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

8. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que exerceixi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si sol qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició de les rendes

ARTICLE 6

Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueix el dret de l'Estat contractant en què els béns estan situats. Aquesta expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat a les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns seents, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació, de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells, les embarcacions i les aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o la parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Quan la propietat d'accions o altres drets societaris en una societat atribueixen directament o indirectament al propietari d'aquestes accions o drets societaris el dret al gaudi dels béns immobles posseïts per la societat, les rendes derivades de la utilització directa, arrendament o ús en qualsevol altra forma d'aquest dret de gaudi, es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què els béns immobles estiguin situats.

5. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'han d'aplicar igualment a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa i dels béns immobles utilitzats per a la prestació de serveis personals independents.

ARTICLE 7

Beneficis empresarials

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que l'empresa faci la seva activitat a l'altre

Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest. Si l'empresa du a terme la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquell establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant fa la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat allí, en cada Estat contractant s'atribueixen a l'esmentat establiment permanent els beneficis que hauria pogut obtenir si fos una empresa diferent i separada que fes les mateixes activitats o similars, en les mateixes condicions o similars i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per a la determinació del benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses fetes per a les finalitats de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per a les mateixes finalitats, tant si s'efectuen a l'Estat contractant en què es troba l'establiment permanent com en una altra part.

4. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra de béns o mercaderies per aquell establiment permanent per a l'empresa.

5. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent es determinen cada any pel mateix mètode, tret que existeixin motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

6. Quan els beneficis comprenguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no han de quedar afectades per les d'aquest article.

ARTICLE 8

Navegació marítima i aèria

1. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en el qual estiguin registrats o que els proveeixi del document de matrícula.

2. D'acord amb el que disposa l'apartat 1, la renda obtinguda per una empresa d'un Estat contractant derivada de l'explotació d'un vaixell en trànsit internacional només es pot sotmetre a imposició en aquest Estat contractant.

3. Els beneficis procedents de l'explotació d'aeronaus en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en el qual hi hagi la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 d'aquest article s'apliquen també als beneficis procedents de la participació en un consorci, en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

ARTICLE 9

Empreses associades

1. Quan:

a) Una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) Unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i en l'un i l'altre cas les dues empreses, en les seves relacions comercials o financeres, estiguin unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que haurien estat obtinguts per una de les empreses si no existissin aquestes condicions, i que de fet no s'han realitzat a causa d'aquestes condicions, es poden incloure als beneficis d'aquesta empresa i sotmetre's a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclou en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat —i sotmet, en conseqüència, a imposició—els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat, i aquest altre Estat reconeix que els beneficis així inclosos són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haguessin convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de practicar l'ajust que sigui procedent a la quantia de l'impost que ha gravat aquells beneficis. Per determinar aquest ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas necessari.

ARTICLE 10

Dividends

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests dividends es poden sotmetre també a imposició a l'Estat contractant en el qual resideixi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat, però si el receptor dels dividends és el beneficiari efectiu, l'impost així exigit no pot excedir el:

a) 5 per 100 de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat (excloses les societats de persones) que posseeix directament, com a mínim, el 25 per 100 del capital de la societat que paga els dividends,

b) 10 per 100 de l'import brut dels dividends en tots els altres casos.

Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord la forma d'aplicació d'aquests límits.

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme «dividends», en el sentit d'aquest article, significa els rendiments de les accions, de les accions o els bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permeten participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que fa la distribució sigui resident. El terme «dividends» comprèn els beneficis derivats de la liquidació d'una societat.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, fa a l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent situat allà, o presta en aquest altre Estat uns serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada allà, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent

o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons sigui procedent.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obté beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, llevat en la mesura que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent o a una base fixa situats en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

6. Les disposicions d'aquest article no s'apliquen quan la finalitat primordial o una de les finalitats primordials de qualsevol persona relacionada amb la tinença o la participació que generen els dividends és la d'aconseguir els beneficis que conté aquest article mitjançant la tinença o participació esmentades.

ARTICLE 11

Interessos

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests interessos es poden sotmetre també a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixen i segons la legislació d'aquest Estat, però si el receptor dels interessos és el beneficiari efectiu, l'impost així exigit no pot passar del 8 per 100 de l'import brut dels interessos. Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord la forma d'aplicació d'aquest límit.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2, els interessos procedents d'un Estat contractant estan exempts de gravamen en aquest Estat si:

a) El pagador dels interessos és aquest Estat contractant, una de les seves subdivisions polítiques o una de les seves entitats locals; o

b) Els interessos es paguen a l'altre Estat contractant, a una de les seves subdivisions polítiques o a una de les seves entitats locals, o a un organisme (incloses les institucions financeres), que pertanyi íntegrament a aquest altre Estat contractant, subdivisió política o entitat local; o

c) Els interessos es paguen a un altre organisme (incloses les institucions financeres) en relació amb préstecs concedits en virtut d'un acord signat entre els estats contractants.

4. El terme «interessos», en el sentit d'aquest article, significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació als beneficis del deutor o sense i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i els lots units a aquests títols, així com qualsevol altres rendes que se sotmeten al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'Estat contractant del qual procedeixen les rendes. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos a efectes d'aquest article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals indepen-

dents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas s'han d'aplicar les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons sigui procedent.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels interessos és resident o no d'un Estat contractant, té en un Estat contractant un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'ha contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i que en suporten la càrrega, els interessos s'han de considerar procedents de l'Estat contractant on estan situats l'establiment permanent o la base fixa.

7. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels interessos, o de les que l'un i l'altre mantenen amb tercers, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, passa del que haurien convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

8. Les disposicions d'aquest article no s'apliquen quan la finalitat primordial o una de les finalitats primordials de qualsevol persona relacionada amb la creació o cessió del crèdit que genera els interessos és aconseguir els beneficis que conté aquest article mitjançant aquesta creació o cessió.

ARTICLE 12

*Cànon*s

1. Els cànon

s procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests cànon

s també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixen i de conformitat amb la legislació d'aquest Estat, però si el perceptor dels cànons és el seu beneficiari efectiu, l'impost així exigít no pot passar del 6 per 100 de l'import brut dels cànons. Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord la forma d'aplicació d'aquest límit.

3. El terme «cànon

s», emprat en aquest article, significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules o cintes o qualsevol altre mètode de reproducció de la imatge o el so, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, o per l'ús o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon

s, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànons, una activitat industrial o comercial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànons està vinculat efectivament a aquest establiment permanent o base fixa. En aquests casos s'han d'aplicar les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons sigui procedent.

5. Els cànon

s es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels cànons, sigui o no resident d'un Estat contractant, té en un dels estats contractants un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'ha contret l'obligació de pagament dels cànons i que en suporten la càrrega, aquests cànons s'han de considerar procedents de l'Estat contractant on estan situats l'establiment permanent o la base fixa.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànon

s, o de les que l'un i l'altre mantenen amb tercers, l'import dels cànons, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, passa del que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar en aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

7. Les disposicions d'aquest article no s'apliquen quan la finalitat primordial o una de les finalitats primordials de qualsevol persona relacionada amb la creació o cessió del dret que genera els cànon

s és aconseguir els beneficis que conté aquest article mitjançant aquesta creació o cessió.

ARTICLE 13

*Guany*s de capital

1. Els guany

s que un resident d'un Estat contractant obté de l'alienació de béns immobles tal com defineix l'article 6, situats a l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guany

s derivats de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, o de béns mobles que pertanyen a una base fixa que un resident d'un Estat contractant posseeix en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, compresos els guanys derivats de l'alienació de l'establiment permanent esmentat (sol o amb el conjunt de l'empresa) o de la base fixa esmentada, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. Els guany

s derivats de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional i de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què els beneficis derivats d'aquests vaixells o aeronaus estan subjectes a gravamen de conformitat amb les disposicions de l'article 8.

4. Els guany

s derivats de l'alienació d'accions o d'altres drets de participació en una societat, el patrimoni de la qual consisteix principalment, en forma directa o indirecta, en béns immobles situats en un Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

5. Els guany

s derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats als apartats 1, 2, 3 i 4 d'aquest article només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideix el transmissor.

ARTICLE 14

Serveis personals independents

1. Les rendes obtingudes per un resident d'un Estat contractant de la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter independent només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que el resident

disposi de manera habitual d'una base fixa a l'altre Estat contractant per realitzar les seves activitats. Si disposa d'aquesta base fixa, les rendes es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que són imputables a la base fixa esmentada.

2. L'expressió «serveis professionals» comprèn especialment les activitats independents de caràcter científic, literari, artístic, educatiu o pedagògic, així com les activitats independents de metges, advocats, enginyers, arquitectes, odontòlegs i comptables.

ARTICLE 15

Treball dependent

1. Sense perjudici del que disposen els articles 16, 18 i 19, els sous, salaris i altres reenumeracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que la feina es faci a l'altre Estat contractant. Si la feina es fa d'aquesta forma, les remuneracions que es deriven es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina exercida a l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc si:

a) El perceptor roman a l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt els cent vuitanta-tres dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'any fiscal considerat, i

b) Les remuneracions les paga un patró, o algú en nom seu, que no sigui resident de l'altre Estat, i

c) Les remuneracions no són suportades per un establiment permanent o una base fixa que el patró té a l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una feina exercida a bord d'un vaixell o aeronau explotat en trànsit internacional es poden sotmetre a imposició a l'Estat en què els beneficis derivats de l'explotació dels esmentats vaixells o aeronaus estan subjectes a gravamen de conformitat amb les disposicions de l'article 8.

ARTICLE 16

Participacions de consellers

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obté com a membre d'un consell d'administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

ARTICLE 17

Artistes i esportistes

1. No obstant el que disposen els articles 14 i 15, les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de l'exercici de la seva activitat personal a l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cine, ràdio o televisió, o músic o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7, 14 i 15, quan les rendes derivades de les activitats rea-

litzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixen no a l'artista o esportista mateixos sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què es fan les activitats de l'artista o esportista.

3. No obstant les disposicions dels apartats 1 i 2, les rendes derivades de les activitats esmentades a l'apartat 1 i fetes a l'empara d'un conveni o acord cultural entre els estats contractants estan exemptes d'imposició a l'Estat contractant en què es fan les activitats, si la visita a aquest Estat es finança, totalment o substancialment, amb fons públics de l'altre Estat contractant o d'una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

ARTICLE 18

Pensions

Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 19, les pensions i remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

ARTICLE 19

Funció pública

1. a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, els esmentats sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident del dit Estat que:

i. És nacional d'aquest Estat, o

ii. No ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, bé directament o amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 15, 16, 17 i 18 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions pagades per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

ARTICLE 20

Professors i estudiants

1. Les remuneracions que obté un resident d'un Estat contractant per la realització d'estudis o investigacions de nivell superior o per motius d'ensenyament en una institució universitària, institut d'investigació o una altra institució similar d'estudis superiors en l'altre

Estat contractant, durant un període que no excedeixi els dos anys des de la data de la seva primera visita a aquest efecte, estan exemptes de gravamen en aquest Estat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article no s'apliquen a les rendes derivades de la investigació si aquesta investigació no s'exerceix en interès públic sinó en interès particular d'una persona o persones privades.

3. Les quantitats que rep per cobrir les despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant o una persona en pràctiques que és, o ha estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que està a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'única finalitat de prosseguir els seus estudis o formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquell Estat sempre que procedixin de fonts situades fora d'aquell Estat.

ARTICLE 21

Altres rendes

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, qualsevol que sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles d'aquest Conveni, se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'article 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, fa en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o el bé pel qual es paguen les rendes està vinculat efectivament amb l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons sigui procedent.

CAPÍTOL IV

Imposició del patrimoni

ARTICLE 22

Patrimoni

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6, que posseeix un resident d'un Estat contractant i està situat a l'altre Estat contractant, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, o per béns mobles que pertanyen a una base fixa que un resident d'un Estat contractant disposa en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. El patrimoni constituït per vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional, així com per béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells i aeronaus, només es pot sotmetre a imposició a l'Estat en què els beneficis derivats de l'explotació dels vaixells o aeronaus abans esmentats estan subjectes a gravamen de conformitat amb les disposicions de l'article 8 d'aquest Conveni.

4. Tots els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

CAPÍTOL V

Mètodes per eliminar la doble imposició

ARTICLE 23

Eliminació de la doble imposició

1. A la República Hel·lènica, la doble imposició s'evita, d'acord amb les disposicions aplicables que conté la legislació hel·lènica, de la manera següent:

a) Quan un resident de la República Hel·lènica obté rendes o posseeix elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es poden sotmetre a imposició a Espanya, la República Hel·lènica ha de permetre la deducció de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost efectivament pagat a Espanya.

Tanmateix, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes o al patrimoni que es poden sotmetre a imposició a Espanya.

b) Quan es tracta de dividendes pagats per una societat resident d'Espanya a una societat resident de la República Hel·lènica que posseeix, com a mínim, el 25 per 100 del capital de la societat que paga els dividendes, o el percentatge que estableix la legislació hel·lènica, quan aquest percentatge és inferior, per determinar la deducció s'ha de prendre en consideració, a més de l'import deduïble d'acord amb la lletra a) d'aquest apartat, l'impost efectivament pagat per la societat esmentada en primer lloc respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividendes, en la quantia corresponent a aquests dividendes, sempre que aquesta quantia s'inclougui, a aquests efectes, a la base imposable de la societat que els percep.

Aquesta deducció, junt amb la deducció aplicable respecte dels dividendes d'acord amb la lletra a) d'aquest apartat, no pot passar de la part de l'impost sobre la renda, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes sotmeses a imposició a Espanya.

Per a l'aplicació del que disposa aquesta lletra és necessari que la participació en la societat pagadora dels dividendes es mantingui de forma ininterrompuda, com a mínim, durant l'exercici fiscal anterior al dia en què sigui exigible el dividend.

c) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident de la República Hel·lènica o el patrimoni que posseeix estan exemptes d'impostos a la República Hel·lènica, la República Hel·lènica, això no obstant, pot prendre en consideració les rendes o el patrimoni exempt per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquest resident.

2. A Espanya, la doble imposició s'evita, d'acord amb les disposicions aplicables que conté la legislació espanyola, de la manera següent:

a) Quan un resident d'Espanya obté rendes o posseeix elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es poden sotmetre a imposició a la República Hel·lènica, Espanya ha de premetre la deducció de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost efectivament pagat a la República Hel·lènica.

Tanmateix, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes o al patrimoni que es poden sotmetre a imposició a la República Hel·lènica.

b) Quan es tracta de dividends pagats per una societat resident de la República Hel·lènica a una societat resident d'Espanya que posseeix, com a mínim, el 25 per 100 del capital de la societat que paga els dividends, o el percentatge que estableix la legislació espanyola, quan aquest percentatge és inferior, per determinar la deducció s'ha de prendre en consideració, a més de l'import deduïble d'acord amb la lletra a) d'aquest apartat, l'impost efectivament pagat per la societat esmentada en primer lloc respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends, en la quantia corresponent a aquests dividends, sempre que la quantia esmentada s'inclogui, a aquests efectes, a la base imposable de la societat que els percep.

Aquesta deducció, junt amb la deducció aplicable respecte dels dividends d'acord amb la lletra a) d'aquest apartat, no pot passar de la part de l'impost sobre la renda, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes sotmeses a imposició a la República Hel·lènica.

Per a l'aplicació del que disposa aquesta lletra cal que la participació en la societat pagadora dels dividends es mantingui de forma ininterrompuda, com a mínim, durant l'exercici fiscal anterior al dia en què sigui exigible el dividend.

c) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident d'Espanya o el patrimoni que posseeix estan exempts d'impostos a Espanya, Espanya, això no obstant, pot prendre en consideració les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquest resident.

CAPÍTOL VI

Disposicions especials

ARTICLE 24

No discriminació

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos a l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estan o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estan en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no són residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant té a l'altre Estat contractant no estan sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que fan les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorga als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 7 de l'article 11 o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, cànons i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició de l'esmentada empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant contrets amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar el patrimoni

sotmès a imposició de l'esmentada empresa en les mateixes condicions que si s'haguessin contret amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals està, totalment o parcialment, posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no s'han de sotmetre a l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estan o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. Les disposicions d'aquest article no impedeixen que cada Estat contractant apliqui la seva legislació interna relativa a subcapitalització.

6. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos sigui quina sigui la naturalesa o denominació.

ARTICLE 25

Procediment amistós

1. Quan una persona considera que les mesures adoptades per un o per ambdós estats contractants impliquen o li poden implicar una imposició que no està d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual és resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 24, a la de l'Estat contractant del qual és nacional. El cas s'ha de plantejar dins dels tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si per si mateixa no pot arribar a una solució satisfactòria, ha de fer el que sigui possible per resoldre la qüestió, mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis que preveu el dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o l'aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per tractar d'evitar la doble imposició en els casos que no preveu el Conveni.

4. A fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors, les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament, fins i tot al si d'una comissió mixta integrada per elles mateixes o els seus representants.

ARTICLE 26

Intercanvi d'informació

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposen aquest Conveni o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos compresos al Conveni en la mesura que la imposició esmentada no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat per l'article 1. La informació rebuda per un Estat contractant s'ha de mantenir en secret de la mateixa manera que la informació obtinguda basant-se en el dret intern d'aquest Estat i només s'ha de comunicar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació

dels impostos compresos al Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius a aquests impostos, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Aquestes persones o autoritats només han d'utilitzar aquesta informació per a aquestes finalitats. Poden revelar la informació a les audiències públiques dels tribunals o a les sentències judicials.

2. En cap cas les disposicions de l'apartat 1 no es poden interpretar en el sentit d'obligar un dels estats contractants a:

a) Adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant.

b) Subministrar informació que no es pot obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant.

c) Subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informació la comunicació de la qual és contrària a l'ordre públic («ordre public»).

ARTICLE 27

Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

ARTICLE 28

Entrada en vigor

1. Cada Estat contractant ha de notificar a l'altre que ha complert els requisits constitucionals per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni. El Conveni entra en vigor en la data de recepció de l'última de les notifiacions esmentades.

2. Les disposicions del Conveni s'apliquen:

a) En relació amb els impostos retinguts a la font, respecte de les quantitats pagades o degudes a partir del dia 1 de gener següent a la data en què el Conveni entra en vigor, i

b) En relació amb altres impostos, respecte dels períodes impositius que comencen a partir del dia 1 de gener següent a la data en què el Conveni entra en vigor.

ARTICLE 29

Denúncia

1. El Conveni està en vigor mentre no el denunciï un Estat contractant. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar aquest Conveni, per via diplomàtica, transcorregut un termini de tres anys, a partir de la data de l'entrada en vigor, notificant-ho per escrit, com a mínim, amb sis mesos d'antelació al terme de qualsevol any civil.

2. En aquest cas, el Conveni es deixa d'aplicar:

a) En relació amb els impostos retinguts a la font, respecte de les quantitats pagades o degudes a partir de l'últim dia de l'any civil en què es notifica la denúncia, i

b) En relació amb altres impostos, respecte dels períodes impositius que comencen a partir de l'últim dia de l'any civil en què es notifica la denúncia.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats, han signat aquest Conveni.

Fet a Madrid el 4 de desembre de 2000, en exemplar doble, en les llengües grega, espanyola i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència en la interpretació preval el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,
Enrique Giménez-Reyna,
Secretari d'Estat
d'Hisenda

Per la República Hel·lènica,
Apostolos Fotiadis,
Ministre adjunt
d'Hisenda

Aquest Conveni va entrar en vigor el 21 d'agost de 2002, data de recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comunica el compliment dels requisits constitucionals respectius, segons estableix l'article 28.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 13 de setembre de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

18968 *DECISIÓ dels representants dels governs dels estats membres reunits al si del Consell sobre les conseqüències financeres de l'expiració del Tractat CECA i sobre el Fons de Recerca del Carbó i de l'Acer, fet a Brusselles el 27 de febrer de 2002. («BOE» 236, de 2-10-2002.)*

Decisió dels representants dels governs dels estats membres, reunits al si del Consell de 27 de febrer de 2002, sobre les conseqüències financeres de l'expiració del Tractat CECA i sobre el Fons de Recerca del Carbó i de l'Acer

Els representants dels governs dels estats membres de les Comunitats Europees, reunits al si del Consell, Considerant el següent:

1. El Tractat constitutiu de la Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer (CECA) expira el 23 de juliol de 2002 i la propietat dels fons CECA reverteix als estats membres.

2. Els estats membres van manifestar que el seu objectiu final és la transferència dels fons CECA a la Comunitat Europea (CE) i la creació d'un fons comú per a la recerca als sectors relacionats amb les indústries del carbó i de l'acer. Es fa referència a la Resolució del Consell Europeu, reunit a Amsterdam el 16 de juny de 1997, així com a les resolucions adoptades pel Consell i els representants dels governs dels estats membres el 20 de juliol de 1998 i el 21 de juny de 1999. Els estats membres continuen perseguint aquest objectiu.

3. A fi de garantir temporalment, i mentre no tingui lloc la transferència, una gestió adequada dels actius i passius de la CECA a partir del 24 de juliol de 2002, s'hauria de conferir a la Comissió la tasca de gestionar aquests fons. La disminució dels fons durant aquesta gestió temporal no ha de suposar cap responsabilitat addicional per als estats membres.

4. La Comissió va proposar, en el context de la transferència dels fons a la CE, que hauria de gestionar els fons d'acord amb normes especials. Aquestes normes també s'haurien d'aplicar, en el que és essencial, a aques-